

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (pierwsza izba)
z dnia 20 lipca 2004 r. *

W sprawie T-311/02

Vitaly Lissotschenko, zamieszkały w Dortmundzie (Niemcy),

Joachim Hentze, zamieszkały w Werl (Niemcy), reprezentowani przez adwokata
B. Heina

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe
i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez J. Weberndörfera oraz G. Schneidera,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

* Język postępowania: niemiecki.

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 lipca 2002 r. (sprawa R 363/2000-2), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego LIMO jako wspólnotowego znaku towarowego,

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
(pierwsza izba),

w składzie: B. Vesterdorf, Prezes, P. Mengozzi i M. E. Martins Ribeiro, sędziowie,

sekretarz: D. Christensen, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 10 października 2002 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 25 lutego 2003 r.,

uwzględniając środki organizacji postępowania podjęte w dniu 10 marca 2004 r. oraz odpowiedź OHIM złożoną w dniu 31 marca 2004 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 27 kwietnia 2004 r.,

wydaje następujący wyrok

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 26 sierpnia 1999 r. V. Lissotschenko i J. Hentze (zwani dalej „skarżącymi”) złożyli na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. z 1994 r. L 11, str. 1), z późn. zm., wniosek o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)(OHIM).
- 2 Znak towarowy, o którego rejestrację wniesiono jest oznaczeniem słownym LIMO.
- 3 Towary, dla których złożono wnioski o rejestrację znaku towarowego należą do klas 9, 10 i 11 w rozumieniu porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków towarowych z dnia 15 czerwca 1957 r. zrewidowanego i zmienionego, odpowiadają dla każdej z tych klas następującemu opisowi:
 - klasa 9: „Lasery do użytku pozamedycznego, w szczególności lasery diodowe, lasery przeznaczone do techniki pomiarowej, lasery przeznaczone do pracy materiałowej, lasery przeznaczone do techniki wydruku, lasery przeznaczone do kontroli materiałów lub do kontroli jakości, lasery przeznaczone do przetwa-

rzania i transmisji danych; aparaty i przyrządy optyczne i/lub elektryczne, w szczególności systemy odwzorowania, systemy mikrooptyczne, elektroniczne elementy sterowania, systemy optyczne z elektronicznymi elementami i/lub zintegrowanymi źródłami światła; obiektywy; soczewki optyczne, soczewki nasadkowe, pryzmaty, soczewki korekcyjne; aparaty dyfrakcyjne (mikroskopia)”;

— klasa 10: „Lasery do użytku medycznego”;

— klasa 11: „Aparaty i instalacje oświetleniowe, diody elektroluminescencyjne”.

- 4 Decyzją z dnia 14 marca 2000 r. ekspert odrzucił zgłoszenie w trybie art. 38 rozporządzenia nr 40/94 z uzasadnieniem, iż zgłoszony znak towarowy był opisowy w stosunku do przedmiotowych towarów oraz pozbawiony jakiegokolwiek odróżniającego charakteru w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94.
- 5 W dniu 4 kwietnia 2000 r. skarżący wnieśli odwołanie od decyzji eksperta do OHIM w trybie art. 59 rozporządzenia nr 40/94.
- 6 Decyzją z dnia 31 lipca 2002 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Druga Izba Odwoławcza OHIM najpierw uwzględniła zarzut oparty na naruszeniu prawa skarżących do bycia wysłuchanym i w konsekwencji stwierdziła nieważność decyzji eksperta, zarządzając na rzecz skarżących zwrot kosztów odwołania. Następnie odrzuciła wniosek o rejestrację znaku dla towarów objętych klasami 9 i 10 na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94, uzasadniając to tym, że zgłoszony znak towarowy pozbawiony był odróżniającego charakteru, oraz że składał się wyłącznie z elementów opisowych rodzaju i/lub przeznaczenia tych towarów. W końcu, zmieniając decyzję eksperta, Izba Odwoławcza zezwoliła na publikację zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego LIMO dla towarów objętych klasą 11.

- 7 Jeżeli chodzi w szczególności o odmowę rejestracji zgłoszonego znaku dla produktów objętych klasami 9 i 10 Izba Odwoławcza stwierdziła najpierw, że w dziedzinie elektroniki sekwencja liter „LIMOS” stosowana jest jako skrót „Laser Intensity Modulation System” (system modulacji natężenia lasera). W tej kwestii Izba Odwoławcza oparła się na książce zatytułowanej „Abkürzungen in der Elektronik” (Skróty w elektronice), Schönborn, (Berlin 1993), wspomnianej już przez eksperta, a także na wynikach wyszukiwania w Internecie, odwołując się tytułem przykładu do dwóch stron dotyczących kopiarek takich przedsiębiorstw jak Toshiba i Minolta.
- 8 Następnie Izba Odwoławcza stwierdziła, że towary zawarte w klasach 9 i 10 mogły być użyte jako składniki systemu modulacji natężenia lasera, tak że oznaczenie LIMOS miało charakter opisowy rodzaju i/lub przeznaczenia tych towarów, które, według niej, adresowane są do wyspecjalizowanego konsumenta lub do klienta profesjonalisty, świetnie znającego takie oznaczenie w dziedzinie laserów.
- 9 Izba Odwoławcza dodała, że pominięcie litery „s” na końcu oznaczenia LIMOS nie czyni go jako znaku towarowego mniej opisowym w stosunku do towarów będących przedmiotem zgłoszenia, ponieważ „LIMO” jest wymownym skrótem większej części syntagmy „Laser Intensity Modulation System” tj. „Laser Intensity Modulation” (modulacja natężenia lasera). W tej kwestii Izba Odwoławcza uznała, że wyspecjalizowany konsument jest w stanie bezpośrednio i w sposób niebudzący wątpliwości, połączyć towary zawarte w klasie 9 i 10 z oznaczeniem LIMO, które postrzegane będzie jako skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation”.
- 10 Wreszcie Izba Odwoławcza uznała, że zgłoszony znak towarowy pozbawiony był charakteru odróżniającego w stosunku do towarów zawartych w klasie 9 i 10. Według niej, zainteresowany konsument, będący klientem profesjonalistą, nie będzie widział w oznaczeniu LIMO żadnego oznaczenia handlowego pochodzenia tych towarów, lecz raczej skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation”.

Żądania stron

11 Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której odmawia ona rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów należących do klas 9 i 10;

- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

12 OHIM wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;

- obciążenie skarżących kosztami postępowania.

Co do prawa

13 Skarżący twierdzą, że Izba Odwoławcza niesłusznie odrzuciła zgłoszenie znaku towarowego LIMO na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 40/94 dla towarów zawartych w klasie 9 i 10. Na poparcie swej skargi podnoszą oni zasadniczo dwa zarzuty oparte odpowiednio na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 oraz naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

W przedmiocie zarzutu opartego na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94

Argumenty stron

- 14 Skarżący nie zgadzają się z tym, że zgłoszony znak towarowy może zostać uznany za opisujący rodzaj lub przeznaczenie przedmiotowych towarów.
- 15 Zauważają oni przede wszystkim, że oznaczenia LIMO i LIMOS nie są znane właściwemu kręgowi odbiorców jako skróty wyrażen „Laser Intensity Modulation” czy „Laser Intensity Modulation System”. W konsekwencji twierdzą oni, że nie istnieje wymóg dostępności w odniesieniu do powyższych oznaczeń.
- 16 W tej kwestii skarżący podnoszą, że „Internationale Enzyklopädie der Abkürzungen und Akronyme in Wissenschaft und Technik” (Międzynarodowa encyklopedia skrótów i akronimów w nauce i technice) opracowana przez p. Peschke (Monachium 1998), nie zawiera „LIMOS” jako skrótu od „Laser Intensity Modulation System”.
- 17 Ponadto zaznaczają oni, że oznaczenie LIMOS jest powszechnie wykorzystywane w Internecie jako skrót słowa „limousines” w dziedzinie pojazdów samochodowych a tylko sporadycznie w znaczeniu „Laser Intensity Modulation System” w powiązaniu z kopiarkami lub systemami powielania. A zatem według skarżących fakt, że wyszukiwanie dokonane w Internecie przez OHIM dało jedynie trzy odniesienia zawierające skrót „LIMOS” w znaczeniu „Laser Intensity Modulation System” ma dowodzić tego, że sekwencja liter „LIMOS” nie jest skrótem ani powszechnie znanym, ani stosowanym przez zainteresowane, specjalistyczne kręgi.

- 18 Na poparcie swej argumentacji skarżący powołują się na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 października 2000 r. w sprawie R 294/2000–3, dotyczącą rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia DS dla towarów i usług związanych z dziedziną elektronicznych aparatów fotograficznych i wywoływaniem zdjęć. Decyzja ta wskazywała, że w ramach oceny oznaczenia dla celów jego rejestracji, wartość definicji zawartych w słownikach jest względna w szczególności, gdy rezultat analizy opartej na tych słownikach nie jest wsparty innymi informacjami lub dowodami. Skarżący podkreślają, że w powyższej sprawie decyzja eksperta odmawiająca rejestracji znaku towarowego DS na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia 40/94 opierała się na liście skrótów ukazującej, że „DS” było skrótem od „Digital Signal”, oraz że Izba Odwoławcza uchyliła tę decyzję, podkreślając, że nie było możliwym stwierdzenie, na tej li tylko podstawie, że właściwy krąg odbiorców pomyliłby skrót „DS” z wyrażeniem „Digital Signal” i skojarzyłby go w ten sposób z opisującą wskazówką. Według skarżących analogiczne wątpliwości mają prawo pojawić się w niniejszej sprawie, skoro skrót „LIMOS” w znaczeniu „Laser Intensity Modulation System” znajduje się w jednej tylko książce i na dwóch stronach internetowych.
- 19 Jeżeli chodzi o oznaczenie LIMO, to skarżący podnoszą, że jego użycie jako skrótu od „Laser Intensity Modulation” nie zostało stwierdzone przez dokumenty i strony internetowe, przedłożone przez OHIM na poparcie jego ocen, w których występowało tylko i wyłącznie oznaczenie LIMOS. Skrót „LIMO” dla systemu modulacji natężenia lasera obecnie nie istnieje i nie może zatem być poddany wymogowi dostępności.
- 20 W tej kwestii skarżący wyjaśniają, że w Internecie oznaczenie LIMO jest stosowane jako skrót od słów „limousine” lub „limonade” lub od wyrażenia zaczerpniętego z nauk ekonomicznych „least input for the most output”. W konsekwencji, według skarżących, z uwagi na fakt, iż skrót „LIMO” ma niejasne znaczenie, właściwy krąg odbiorców, złożony ze specjalistów, skonfrontowany z tym skrótem nie powiąże go w żaden sposób z towarami, których dotyczy zgłoszenie znaku towarowego i które należą do klas 9 i 10.

- 21 Skarżący powołują się również na orzeczenie Deutsches Bundespatentgericht (niemiecki federalny trybunał patentowy) z dnia 2 czerwca 1998 r., dotyczące wniosku o rejestrację słownego oznaczenia CT jako krajowego znaku towarowego, w którym istnienie wymogu dostępności w odniesieniu do tego oznaczenia zostało wykluczone, z uzasadnieniem, iż „skrót »CT« posiada wiele znaczeń, które mogą być opisowe w stosunku do towarów i usług odnoszących się do niego”.
- 22 Po drugie, skarżący twierdzą, że nawet jeśli oznaczenia LIMOS i LIMO winny być uznane za skróty odpowiednio „Laser Intensity Modulation System” i „Laser Intensity Modulation”, nie są one opisowe w stosunku do towarów objętych zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ towary te nie są ani systemami modulacji natężenia lasera, ani — wbrew określeniu „Laser Intensity Modulation” (modulacja natężenia lasera) — procesami lub metodami, lecz jedynie towarami indywidualnymi, zestawienie których również nie stanowiłoby jednego z tych systemów.
- 23 OHIM broni zasadności ocen sformułowanych przez Izbę Odwoławczą w odniesieniu do opisowego charakteru zgłoszonego znaku towarowego.

Ocena Sądu

- 24 Zgodnie z brzmieniem art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług”.

- 25 Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 zapobiega temu, by oznaczenia lub wskazówki, których dotyczy, zarezerwowane były dla jednego tylko przedsiębiorstwa wskutek ich rejestracji jako znaku towarowego. Przepis ten realizuje cel o charakterze ogólnym, jakim jest możliwość swobodnego stosowania takich oznaczeń lub wskazówek przez wszystkich [wyrok Trybunału z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-191/01 P, OHIM przeciwko Wrigley, Rec. str. I-12447, pkt 31 oraz wyroki Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-356/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (CARCARD), Rec. str. II-1963, pkt 24 oraz z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie T-348/02 Quick przeciwko OHIM (Quick), Rec. str. II-5071, pkt 27].
- 26 Z tej perspektywy oznaczenia i wskazówki, o których mowa w art. 7 ust 1 lit. c) wyżej wskazanego rozporządzenia, to takie, które w normalnym z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców używaniu, mogą służyć oznaczeniu - bądź bezpośrednio, bądź przez wspomnienie jednej z ich charakterystycznych cech - towarów lub usług jak te, dla których zgłoszono rejestrację [wyrok Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P, Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251, pkt 39 oraz wyroki Sądu w ww. sprawie CARCARD, pkt 25 oraz z dnia 9 października 2002 r w sprawie T-360/00 Dart Industries przeciwko OHIM (UltraPlus), Rec. str. II-3867, pkt 22].
- 27 Zatem ocena opisowego charakteru oznaczenia może być przeprowadzona, z jednej strony, tylko w odniesieniu do przedmiotowych towarów lub usług oraz, z drugiej strony, tylko w odniesieniu do jego zrozumienia przez określony właściwy krąg odbiorców (ww. wyroki CARCARD pkt 25 oraz UltraPlus, pkt 22).
- 28 W tym konkretnym przypadku Izba Odwoławcza stwierdziła, że właściwy krąg odbiorców składa się z wyspecjalizowanych konsumentów (pkt 17 zaskarżonej decyzji). Z uwagi na fakt, iż przedmiotowe produkty przeznaczone są dla profesjonalistów a nie dla przeciętnych konsumentów, taka ocena Izby Odwoławczej winna być zaakceptowana. Nie została ona zresztą zakwestionowana przez skarżących. Za właściwy krąg odbiorców uważa się wyspecjalizowany krąg odbiorców, dobrze poinformowanych, uważnych i rozsądnych [zob. wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-34/00 Eurocool Logistik przeciwko OHIM (EUROCOOL), Rec. str. II-683, pkt 47].

- 29 Jeżeli chodzi o argument skarżących, według którego nie istnieje wymóg dostępności w odniesieniu do oznaczeń LIMOS i LIMO w związku z tym że nie są one potocznie stosowane w specjalistycznym języku dla określenia przedmiotowych produktów, to należy zaznaczyć na wstępie, że w pkt 35 swego wyroku z dnia 4 maja 1999 r. w sprawach połączonych C-108/97 i C-109/97 Windsurfing Chiemsee (Rec. str. I-2779) Trybunał uznał, że zastosowanie art. 3 ust. 1 lit. c) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r., mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. z 1989 r., L 40, str. 1), którego brzmienie jest identyczne z brzmieniem art. 7 ust. 1 lit c) rozporządzenia nr 40/94, nie zależy od istnienia konkretnego, aktualnego i poważnego wymogu dostępności.
- 30 Wobec tego, konieczne jest jedynie zbadanie, w celu zastosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, w oparciu o stosowne znaczenie przedmiotowego słownego oznaczenia, czy istnieje, z punktu widzenia docelowego kręgu odbiorców, wystarczająco konkretny i bezpośredni związek między oznaczeniem a towarami lub usługami, dla których złożono wnioski o rejestrację [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00, Streamserve przeciwko OHIM (STREAMSERVE), Rec. str. II-723, pkt 40, utrzymany w mocy postanowieniem Trybunału z dnia 5 lutego 2004 r. w sprawie C-150/02 P, Streamserve przeciwko OHIM, Rec. str. I-1461 oraz ww. wyrok CARCARD, pkt 28].
- 31 Należy podnieść, że Izba Odwoławcza nie zarzuciła, że oznaczenie LIMO było w języku specjalistycznym przedmiotem potocznego użycia jako skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation”. W tej kwestii skarżący podkreślają, że oznaczenie LIMO nie figuruje ani w specjalistycznych książkach ani w Internecie, gdzie występuje za to jako skrót słów „limousine” czy „limonade” albo wyrażenia zaczerpniętego z nauk ekonomicznych „least input for the most output”.
- 32 Tym niemniej, fakt, że oznaczenie LIMO nie jest zwykle stosowane w środowiskach specjalistycznych jako skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation” nie jest wystarczającym powodem wykluczenia a *priori* jego opisowego charakteru. Wobec tego należy zauważyć, że aby OHIM mógł odmówić rejestracji w oparciu o art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, nie jest konieczne, by oznaczenia i wskazówki

składające się na znak towarowy, o którym mowa w tym przepisie, były faktycznie stosowane w czasie złożenia wniosku o rejestrację w celu opisu towarów lub usług, w odniesieniu do których dokonane zostało zgłoszenie albo charakterystyki takich towarów lub usług. Wystarczy, jak to wynika z samego sformułowania tego przepisu, że oznaczenia lub wskazówki mogą służyć tym celom [ww. wyrok w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, pkt 32 oraz postanowienie Trybunału z dnia 5 lutego 2004 r. w sprawie C-326/01 P, Telefon & Buch przeciwko OHIM, Rec. str. I-1371, pkt 28].

- 33 Tymczasem w tym konkretnym przypadku, w swej analizie, mającej na celu ustalenie, czy możliwe jest użycie oznaczenia LIMO w celu opisu towarów należących do klas 9 i 10 objętych zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego lub do charakterystyki tych towarów, Izba Odwoławcza stwierdziła przede wszystkim, że „LIMOS”, jako znany skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation System” w dziedzinie przedmiotowych towarów, ma charakter opisowy rodzaju i/lub przeznaczenia tych produktów. Następnie uznała, że redukcja sekwencji liter „LIMOS” do „LIMO” poprzez pominięcie litery „s” nie powoduje zniknięcia charakteru opisowego zgłoszonego znaku towarowego.
- 34 Jeżeli chodzi o oznaczenie LIMOS Izba Odwoławcza mogła zgodnie z prawem stwierdzić w pkt 16 zaskarżonej decyzji, że było ono stosowane w dziedzinie elektroniki jako skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation System” opierając się na fakcie, że figurowało ono w tym znaczeniu zarówno w książce dotyczącej skrótów używanych w tej dziedzinie jak i na stronach internetowych.
- 35 W istocie wyszczególnienie takiego skrótu w książce poświęconej skrótom w dziedzinie elektroniki ma szczególne znaczenie, które nie może być pominięte tylko dlatego, że encyklopedia cytowana przez skarżących (zob. pkt 16 powyżej) sama nie zawiera „LIMOS” jako skrótu.

- 36 Ponadto dowód faktycznego stosowania „LIMOS” jako skrótu od „Laser Intensity Modulation System” nie wynika tylko z definicji zawartej w słowniku, ale także z dokumentów o charakterze handlowym. W istocie ze stron internetowych powołanych przykładowo przez Izbę Odwoławczą wynika, że „LIMOS” stanowi skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation System”, który oznacza na tych stronach system powielania („copying system”) stosowany w kolorowych kopiarkach modelu FC 70 przez Toshiba oraz modelu CF 9001 przez Minoltę.
- 37 W tych okolicznościach zarzut skarżących, oparty na podnoszonej nieznajomości kryteriów analizy stosowanych przez Izbę Odwoławczą w jej decyzji dotyczącej zgłoszenia znaku towarowego DS (zob. pkt 18 powyżej), jest w rzeczywistości całkowicie chybiony. Należy skądinąd przypomnieć, że w tym konkretnym przypadku właściwym kręgiem odbiorców jest wyspecjalizowany krąg odbiorców, odmiennie niż miało to miejsce w sprawie, która dała początek owej decyzji, w której Izba Odwoławcza wyraźnie oparła się na okoliczności, iż właściwy krąg odbiorców składał się z przeciętnych konsumentów, a nie z profesjonalistów, aby stwierdzić, że ekspert nie mógł wnioskować jedynie w oparciu o wzmiankę znajdującą się w słowniku akronimów i skrótów, iż litery „DS” mogły być postrzegane przez taki krąg odbiorców jako oznaczające „Digital Signal”. Stąd też skarżący nie mogą żadną miarą oprzeć się na wyżej wspomnianej decyzji dla poparcia swej argumentacji.
- 38 Jeżeli chodzi o opisowy charakter oznaczenia LIMOS należy stwierdzić, jak to uczyniła Izba Odwoławcza w pkt 17 zaskarżonej decyzji, że skarżący na stronie 3 ich pisma z dnia 7 czerwca 2000 r. zawierającego uzasadnienie ich odwołania do OHIM, przyznali, że „określone w zgłoszeniu towary [...] są towarami, które mogą, w każdym bądź razie, stanowić składniki »Laser Intensity Modulation Systems«, mimo iż dodali oni, że „[ż]aden z tych towarów nie może jednakże być bezpośrednio określony jako stanowiący tenże system”. To właśnie w oparciu o to uznanie, powtórzone skądinąd przez skarżących przed Sądem na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2004 r., Izba Odwoławcza potwierdziła, że oznaczenie LIMOS jest opisowe w stosunku do „rodzaju i/lub przeznaczenia” wyżej wskazanych towarów.

- 39 W tej kwestii Sąd podnosi, że ani Izba Odwoławcza w swej decyzji ani OHIM w niniejszym postępowaniu spornym nie wykazały, w jaki sposób oznaczenie LIMOS miałyby być opisowe w stosunku do rodzaju towarów objętych klasami 9 i 10.
- 40 Tym niemniej bezspornym jest, że te towary mogą być stosowane jako składniki systemu modulacji natężenia lasera. Tymczasem skarżący nie sformułowali żadnego poważnego argumentu mogącego podważyć opinię Izby Odwoławczej, zgodnie z którą, z uwagi na tę charakterystykę wyżej wskazanych towarów, oznaczenie LIMOS, jako skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation System”, jest opisowe, przynajmniej w stosunku do przeznaczenia tych towarów. W istocie ograniczają się oni do podkreślenia, że co do zasady nie można otrzymać „Laser Intensity Modulation System” jedynie poprzez zestawienie dwóch lub więcej przedmiotowych towarów. Zatem bez znaczenia jest uściślenie, które nie wyklucza, iż towary te, traktowane oddzielnie, mogą być użyte do stworzenia takiego systemu w zestawieniu z innymi produktami, nieobjętymi zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego.
- 41 Z uwagi na fakt, iż wszystkie towary objęte klasami 9 i 10 adresowane są do wyspecjalizowanego konsumenta, mogącego znać oznaczenie LIMOS jako skrót „Laser Intensity Modulation System” w sektorze tych samych towarów, które mogą być włączone do takiego systemu, należy stwierdzić, przy braku przeciwdowodu dostarczonego przez skarżących, że oznaczenie to jest opisowe w odniesieniu do jednego z możliwych zastosowań przedmiotowych towarów, które może zostać uwzględnione przy wyborze dokonywanym przez właściwy krąg odbiorców i które tym samym stanowi jego istotną właściwość [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie T-222/02, HERON Robotunits przeciwko OHIM (ROBOTUNITS), Rec. str. II-4995, pkt 44].
- 42 Jeżeli zatem oznaczenie LIMOS wykazuje, z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców, wystarczająco bezpośredni i konkretny związek z towarami z klas 9 i 10,

dla których zgłoszono rejestrację, pozostaje jeszcze zweryfikowanie, czy taki sam wniosek nasuwa się w odniesieniu do oznaczenia LIMO, które jest oznaczeniem będącym przedmiotem zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego.

- 43 W tej kwestii słusznym było uznanie przez Izbę Odwoławczą, że pominięcie litery „s” na końcu oznaczenia LIMOS nie czyni mniej opisowym, w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i w relacji do przedmiotowych towarów, oznaczenia powstałego wskutek tego pominięcia.
- 44 W istocie ustalenie co do stosowania „LIMOS” jako skrótu syntagmy „Laser Intensity Modulation System” wskazuje już na to, że oznaczenie LIMO może być stosowane i postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako skrót syntagmy „Laser Intensity Modulation”. Fakt, iż oznaczenie LIMO może prędzej opisywać zjawisko modulacji natężenia lasera niż system, który to zjawisko wywołuje, nie jest wystarczający do odrzucenia charakteru opisowego tego samego oznaczenia w stosunku do towarów będących przedmiotem zgłoszenia. Jeżeli te ostatnie mogą być składnikami systemu, który moduluje natężenie lasera, oznaczenie opisujące tę modulację wciąż pozostaje opisowe w stosunku do możliwego przeznaczenia tych towarów.
- 45 W ten sposób Izba Odwoławcza słusnie uznała, że wyspecjalizowany konsument będzie w stanie ustalić wystarczająco bezpośredni i konkretny związek między towarami zawartymi w klasach 9 i 10, o których mowa w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego a oznaczeniem LIMO, oraz że będzie on postrzegał to oznaczenie jako skrót „Laser Intensity Modulation”, a także jako odnoszące się do przynajmniej jednego z możliwych przeznaczeń wyżej wskazanych towarów, a mianowicie do ich włączenia do systemu modulacji natężenia lasera.
- 46 Wreszcie należy również oddalić argument skarżących, stosownie do którego — uwzględniając rzekomą dwuznaczność oznaczenia LIMO, które miałyby być stosowane jako skrót słów „limousine” i „limonade”, czy też wyrażenia „least input

for the most output” lub postrzegane jako firma danego przedsiębiorstwa — właściwemu kręgowi odbiorców, skonfrontowanemu z takim oznaczeniem, nie przyjdą na myśl towary należące do klas 9 i 10.

- 47 W tej kwestii należy przypomnieć, że odmawia się rejestracji oznaczenia słownego, na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, jeżeli przynajmniej jedno z jego potencjalnych znaczeń uwidacznia jakąś właściwość przedmiotowych towarów lub usług (ww. wyrok w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, pkt 32; ww. postanowienie w sprawie Telefon & Buch przeciwko OHIM, pkt 28 i 37; ww. wyroki STREAMSERVE, pkt 42 oraz CARCARD, pkt 30). Tymczasem z wcześniejszych uwag wynika, że jednym z potencjalnych znaczeń oznaczenia LIMO jest „Laser Intensity Modulation”, oraz że właściwy krąg odbiorców jest w stanie znakomicie zrozumieć to oznaczenie w tym właśnie znaczeniu.
- 48 Wynika z powyższego, że zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 winien zostać oddalony.
- 49 W tych okolicznościach nie ma konieczności badania zarzutu naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. W istocie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wystarczy by jedna z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji miała zastosowanie, aby oznaczenie nie mogło zostać zarejestrowane jako wspólnotowy znak towarowy [wyrok Trybunału z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-104/00 P, DKV przeciwko OHIM, Rec. str. I-7561, pkt 29; wyroki Sądu z dnia 26 października 2000 r. w sprawie T-360/99, Community Concepts przeciwko OHIM (Investorworld), Rec. str. II-3545, pkt 26, z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko OHIM (Giroform), Rec. str. II-433, pkt 30 oraz z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawie T-79/01 i T-86/01 Bosch przeciwko OHIM (Kit Pro et Kit Super Pro), Rec. str. II-4881, pkt 36].
- 50 W konsekwencji należy skargę oddalić.

W przedmiocie kosztów

- 51 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżący sprawę przegrali, należy — zgodnie z żądaniem OHIM — obciążyć ich kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI (pierwsza izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**

- 2) **Skarżący zostają obciążeni kosztami postępowania.**

Vesterdorf

Mengozzi

Martins Ribeiro

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 20 lipca 2004 r.

Sekretarz

Prezes

H. Jung

B. Vesterdorf